

TŁUMACZENIE

EUROPEJSKA KONWENCJA O PRAWNEJ OCHRONIE USŁUG OPARTYCH LUB POLEGAJĄCYCH NA DOSTĘPIE WARUNKOWYM

PREAMBUŁA

Państwa członkowskie Rady Europy, pozostałe państwa oraz Wspólnota Europejska, sygnatariusze niniejszej konwencji,

zważywszy, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków;

mając na uwadze zalecenie nr R (91) 14 Komitetu Ministrów w sprawie ochrony prawnej kodowanych usług telewizyjnych;

zważywszy, że piractwo dekoderów kodowanych usług telewizyjnych nadal stanowi problem w całej Europie;

biorąc pod uwagę, że od dnia przyjęcia wspomnianego wyżej zalecenia pojawiły się nowe rodzaje usług i urządzeń opartych lub polegających na dostępie warunkowym oraz nowe formy nielegalnego dostępu do nich;

biorąc pod uwagę duże różnice istniejące pomiędzy państwami europejskimi w zakresie ustawodawstwa regulującego ochronę usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym;

biorąc pod uwagę, że nielegalny dostęp zagraża efektywności ekonomicznej instytucji zapewniających usługi radiofonii i usługi społeczeństwa informacyjnego i, w konsekwencji, może mieć negatywny wpływ na różnorodność programów i usług oferowanych ogółowi społeczeństwa;

przekonane o konieczności realizacji wspólnej strategii, której celem jest ochrona usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym;

przekonane, że sankcje karne, administracyjne lub inne mogą odgrywać skuteczną rolę w zapobieganiu nielegalnym działaniom przeciw usługom opartym na warunkowym dostępie;

uznając, że szczególną uwagę należy zwrócić na nielegalne działania prowadzone w celach handlowych;

uwzględniając istniejące instrumenty międzynarodowe, które zawierają przepisy dotyczące ochrony usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i cel

Niniejsza konwencja dotyczy usług społeczeństwa informacyjnego i usług radiofonii dostarczanych za opłatą i opartych lub polegających na dostępie warunkowym. Celem niniejszej konwencji jest doprowadzenie do uznania za niezgodne z prawem na terytorium Stron pewnej liczby działań umożliwiających uzyskanie nieuprawnionego dostępu do usług chronionych i zbliżenie ustawodawstw Stron w tej dziedzinie.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej konwencji:

a) „usługa chroniona” oznacza każdą z następujących usług, świadczoną za opłatą i na podstawie dostępu warunkowego:

— telewizyjne usługi programowe określone w art. 2 zmienionej Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej,

— usługi transmisji radiowej, oznaczające programy radiowe skierowane do odbioru publicznego transmitowane drogą kablową lub bezprzewodową, w tym przez satelitę,

— usługi społeczeństwa informacyjnego, rozumiane jako usługi świadczone drogą elektroniczną, na odległość i na indywidualne zamówienie odbiorcy,

lub świadczenie warunkowego dostępu do powyższych usług, uznane za usługę samą w sobie;

b) „warunkowy dostęp” oznacza wszelkie środki lub urządzenia techniczne, zapewniające dostęp w zrozumiałej formie, uwarunkowany wcześniejszym indywidualnym zezwoleniem, do usług, o których mowa w lit. a) niniejszego artykułu;

c) „urządzenia dostępu warunkowego” oznaczają wszelki sprzęt, oprogramowanie lub urządzenie zaprojektowane lub przystosowane do udostępniania w zrozumiałej formie jednej z usług, o których mowa w lit. a) niniejszego artykułu;

d) „urządzenie nielegalne” oznacza wszelki sprzęt, oprogramowanie lub urządzenie zaprojektowane lub przystosowane do udostępniania w zrozumiałej formie jednej z usług, o których mowa w lit. a) niniejszego artykułu, bez zezwolenia usługodawcy.

Artykuł 3

Beneficjenci

Niniejsza konwencja ma zastosowanie do każdej osoby fizycznej lub prawnej oferującej usługę chronioną określoną w art. 2 lit. a) powyżej, bez względu na jej przynależność państwową i podleganie lub niepodleganie kompetencji jednej ze Stron.

SEKCJA II

DZIAŁANIA NIEZGODNE Z PRAWEM

Artykuł 4

Naruszenia prawa

Za niezgodne z prawem uznaje się następujące działania na terytorium jednej ze Stron:

- a) wytwarzanie lub produkcja urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- b) przywóz urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- c) dystrybucja urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- d) sprzedaż lub wynajem urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- e) posiadanie urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- f) instalacja, serwis lub wymiana urządzeń nielegalnych w celach handlowych;
- g) promocja handlowa, marketing lub reklama na rzecz urządzeń nielegalnych.

Każda ze Stron może, w każdej chwili, w oświadczeniu skierowanym do Sekretarza Generalnego Rady Europy oświadczyć, że doprowadzi do uznania za niezgodne z prawem również działania inne niż te, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

SEKCJA III

SANKCJE I ŚRODKI PRAWNE

Artykuł 5

Sankcje w odniesieniu do działań niezgodnych z prawem

Strony przyjmują środki, aby działania niezgodne z prawem określone w art. 4 powyżej podlegały sankcjom karnym, administracyjnym lub innym. Środki te muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne do potencjalnego wpływu działań niezgodnych z prawem.

Artykuł 6

Zajęcie, konfiskata, przepadek

Strony przyjmują takie odpowiednie środki, które mogą być konieczne do zajęcia i konfiskaty urządzeń nielegalnych lub

sprzętu do promocji, marketingu lub reklamy wykorzystywanego do naruszania prawa, jak również przypadku wszelkich korzyści lub zysków finansowych wynikających z działań niezgodnych z prawem.

Artykuł 7

Postępowanie cywilne

Strony przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podmioty świadczące usługi chronione, których interes doznał uszczerbku w wyniku określonych w art. 4 działań niezgodnych z prawem, miały dostęp do odpowiednich środków prawnych, włączając w to wystąpienie z roszczeniem o odszkodowanie i uzyskanie nakazu sądowego lub innego środka zapobiegawczego oraz, gdy ma to zastosowanie, złożenie wniosków o wycofanie z obiegu handlowego urządzeń nielegalnych.

SEKCJA IV

WDROŻENIE I ZMIANY

Artykuł 8

Współpraca międzynarodowa

Strony zobowiązują się do wzajemnej pomocy we wdrażaniu niniejszej konwencji. Zgodnie z postanowieniami stosownych instrumentów międzynarodowych w zakresie współpracy międzynarodowej w dziedzinie prawa karnego lub administracyjnego oraz przepisów prawa krajowego, Strony zapewniają sobie wzajemnie wsparcie za pomocą jak najszerzej pojętych środków współpracy w dochodzeniach i postępowaniach sądowych dotyczących naruszeń prawa o charakterze karnym lub administracyjnym, określonych zgodnie z niniejszą konwencją.

Artykuł 9

Konsultacje wielostronne

1. W terminie dwóch lat od wejścia w życie niniejszej konwencji, a następnie co dwa lata, a także w każdym przypadku na wniosek jednej ze Stron, Strony przeprowadzają konsultacje wielostronne w ramach Rady Europy w celu analizy stosowania niniejszej konwencji oraz możliwości jej zmiany lub rozszerzenia stosowania któregośkolwiek z jej postanowień, w szczególności w odniesieniu do definicji określonych w art. 2. Konsultacje te będą odbywać się podczas spotkań zwołanych przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Każda ze Stron może być reprezentowana podczas konsultacji wielostronnych przez jednego lub kilku przedstawicieli. Każda ze Stron dysponuje prawem do jednego głosu. Każdemu państwu będącemu stroną niniejszej konwencji przysługuje jeden głos. W kwestiach z zakresu kompetencji Wspólnoty Europejskiej korzysta ona ze swojego prawa głosu i dysponuje liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami niniejszej konwencji. Wspólnota Europejska nie głosuje, jeżeli głosowanie dotyczy kwestii niewchodzącej w zakres jej kompetencji.

3. Każde państwo, o którym mowa w art. 12 ust. 1, lub Wspólnota Europejska niebędąca Stroną niniejszej konwencji może być reprezentowana podczas spotkań konsultacyjnych przez obserwatora.

4. Po każdej konsultacji Strony przekazują Komitetowi Ministrów Rady Europy sprawozdanie dotyczące konsultacji i funkcjonowania konwencji, w tym – jeżeli Strony uznają to za konieczne – propozycje zmian konwencji.

5. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej konwencji, Strony ustanawiają regulamin wewnętrzny spotkań konsultacyjnych.

Artykuł 10

Zmiany

1. Każda Strona może proponować zmiany w niniejszej konwencji.

2. Wszystkie propozycje zmian zgłasza się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, który przekazuje je państwom członkowskim Rady Europy, innym państwom będącym Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, Wspólnocie Europejskiej i każdemu państwu niebędącemu członkiem, które przystąpiło lub zostało zaproszone do przystąpienia do niniejszej konwencji zgodnie z postanowieniami art. 13.

3. Każda zmiana zaproponowana zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu zostanie rozpatrzona w terminie sześciu miesięcy od daty jej przekazania przez Sekretarza Generalnego podczas wielostronnego spotkania konsultacyjnego, w trakcie którego zmiana może zostać przyjęta większością dwóch trzecich głosów państw, które ratyfikowały konwencję.

4. Tekst przyjęty podczas wielostronnego spotkania konsultacyjnego przedstawia się do zatwierdzenia Komitetu Ministrów. Po zatwierdzeniu przez Komitet, tekst zmiany przekazuje się Stronom do akceptacji.

5. Wszystkie zmiany wchodzi w życie w trzydziestym dniu po poinformowaniu Sekretarza Generalnego przez wszystkie Strony o jej przyjęciu.

6. Komitet Ministrów może, na podstawie zalecenia wydanego przez uczestników wielostronnego spotkania konsultacyjnego, zdecydować – większością głosów określoną w art. 20 lit. d Statutu Rady Europy i jednomyślną decyzją przedstawicieli Stron umocowanych do zasiadania w Komitecie – że dana zmiana wejdzie w życie po upływie dwóch lat od daty jej przekazania do przyjęcia, o ile jedna ze Stron nie zgłosiła Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy sprzeciwu w odniesieniu do jej wejścia w życie. W przypadku zgłoszenia takiego sprzeciwu zmiana wejdzie w życie w pierwszym dniu miesiąca po dniu, w którym Strona konwencji zgłaszająca sprzeciw złoży Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy akt przyjęcia.

7. Jeżeli Komitet Ministrów zatwierdził zmianę, ale nie weszła ona jeszcze w życie zgodnie z postanowieniami ust. 5

lub 6 powyżej, dane państwo lub Wspólnota Europejska nie mogą wyrazić zgody na przystąpienie do niniejszej konwencji bez jednoczesnego przyjęcia tej zmiany.

Artykuł 11

Stosunek do innych konwencji lub umów

1. Niniejsza konwencja nie narusza praw i obowiązków wynikających z wielostronnych konwencji międzynarodowych dotyczących szczególnych kwestii.

2. Strony konwencji mogą zawierać między sobą umowy dwustronne lub wielostronne dotyczące kwestii regulowanych niniejszą konwencją w celu uzupełnienia lub wzmocnienia jej postanowień lub ułatwienia stosowania zasad w niej zawartych.

3. Jeżeli dwie lub więcej Stron zawarły już umowę lub traktat na temat objęty zakresem niniejszej konwencji lub jeżeli ustanowiły one już w inny sposób wzajemne stosunki w tej dziedzinie, są one uprawnione do stosowania tej umowy lub traktatu lub do odpowiedniego uregulowania tych stosunków, zamiast niniejszej konwencji, jeżeli ułatwia to współpracę międzynarodową.

4. We wzajemnych stosunkach Stron będących członkami Wspólnoty Europejskiej mają zastosowanie przepisy Wspólnoty, a przepisy wynikające z niniejszej konwencji mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy brak przepisów wspólnotowych regulujących dany obszar.

SEKCJA V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 12

Podpisanie i wejście w życie

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla państw członkowskich Rady Europy i innych państw będących stronami Europejskiej konwencji kulturalnej oraz dla Wspólnoty Europejskiej. Państwa te i Wspólnota Europejska mogą wyrazić zgodę na przystąpienie do niniejszej konwencji:

a) przez jej podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub

b) przez jej podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, a następnie przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie.

2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzające zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

3. Niniejsza konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu trzech miesięcy od daty, w której trzy państwa członkowskie Rady Europy wyraziły swoją zgodę na przystąpienie do niniejszej konwencji zgodnie z postanowieniami poprzedniego ustępu.

4. W odniesieniu do każdego państwa sygnatariusza lub Wspólnoty Europejskiej, które później wyrażą swoją zgodę na przystąpienie do konwencji, wchodzi ona w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty wyrażenia zgody na przystąpienie do konwencji zgodnie z postanowieniami ust. 1.

Artykuł 13

Przystąpienie do konwencji państw niebędących jej członkami

1. Po wejściu w życie niniejszej konwencji Komitet Ministrów Rady Europy może, po zasięgnięciu opinii Stron konwencji, zaprosić każde państwo niewymienione w art. 12 ust. 1 do przystąpienia do niniejszej konwencji, podejmując decyzję większością przewidzianą w art. 20 lit. d Statutu Rady Europy i jednomyślną decyzją przedstawicieli umawiających się Stron, upoważnionych do zasiadania w Komitecie.

2. W odniesieniu do każdego państwa przystępującego konwencja wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 14

Terytorialny zakres stosowania

1. Przy podpisywaniu lub składaniu swego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzającego lub akcesyjnego każde państwo lub Wspólnota Europejska mogą określić terytorium lub terytoria, do których stosuje się niniejsza konwencja.

2. Każde państwo lub Wspólnota Europejska mogą następnie, w każdej chwili w późniejszym terminie, za pośrednictwem oświadczenia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszej konwencji na każde inne terytorium określone w tym oświadczeniu. W odniesieniu do takiego terytorium konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty przyjęcia oświadczenia przez Sekretarza Generalnego.

3. Każde oświadczenie złożone na mocy dwóch ustępów poprzedzających może w odniesieniu do każdego terytorium określonego w takim oświadczeniu zostać wycofane w drodze powiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty przyjęcia powiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 15

Zastrzeżenia

Do niniejszej konwencji nie można wnosić zastrzeżeń.

Artykuł 16

Rozstrzygnięcie sporów

W przypadku jakiegokolwiek sporu między Stronami w odniesieniu do interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji Strony zobowiązują się do osiągnięcia polubownego rozstrzygnięcia sporu w drodze negocjacji lub w inny wybrany przez siebie pokojowy sposób, w tym przedłożenie sporu trybunałowi arbitrażowemu, który podejmie wiążące Strony sporu decyzje.

Artykuł 17

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może, w każdej chwili, wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze powiadomienia skierowanego do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 18

Powiadomienia

Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia państwa członkowskie Rady Europy, inne państwa będące Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, Wspólnotę Europejską oraz państwa, które przystąpiły do niniejszej konwencji, o:

- wszelkim jej podpisaniu zgodnie z art. 12;
- złożeniu wszelkich dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzających i akcesyjnych zgodnie z art. 12 i 13;
- każdej dacie wejścia w życie niniejszej konwencji zgodnie z art. 12 i 13;
- każdym oświadczeniu złożonym zgodnie z art. 4;
- każdej propozycji zmiany złożonej zgodnie z art. 10;
- wszelkich innych działaniach, powiadomieniach lub komunikatach odnoszących się do niniejszej konwencji.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc należycie do tego umocowani, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Strasburgu dnia dwudziestego czwartego stycznia dwa tysiące pierwszego roku w językach francuskim i angielskim, przy czym oba teksty są na równi autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostaje złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaże jego uwierzytelniony odpis każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy, innym państwom będącym Stronami Europejskiej konwencji kulturalnej, Wspólnocie Europejskiej oraz każdemu państwu zaproszonemu do przystąpienia do niniejszej konwencji.